

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINISTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2933 * Simbătă 8 decembrie 1956 * 8 pagini 25 bani

COMENTARIUL ZILEI

„La ora cind aceste rînduri văd lumina tiparului flacăra olimpică își trăiește ultimele momente pe marele stadion Cricket Ground din Melbourne. Jocurile sînt aproape de sfîrșit. Finala de fotbal de astăzi după-amiază (impropriu spus deoarece meciul începe cînd la noi mijesc zorile) va fi ultima manifestație a acestei nări sărbători sportive. Pentru ultima dată va fi urcat pe catarg drapelul învingătorilor în acordurile imnului de stat, apoi în aceeași atmosferă festivă Jocurile vor fi declarate închise dacă (așa cum s-a întîmplat la Helsinki) președintele Comitetului de organizare nu va uita să o facă din cauza emoției... Iată-ne deci în pragul încheierii celei mai mari manifestații sportive a anului. Vom încerca să tragem cîteva succinte concluzii.

Lucrul cel mai important este poate acela că la Melbourne ideea olimpică a găsit un climat prielnic. Fără îndoială un punct de onoare pentru sportivi, care oferind frumoase exemple de prietenie și de fraternitate, dovedesc pînă și celor mai sceptici (sau răuvoitori) că

spiritul păcii este menit să învingă și că sportul pune o cîrămidă importantă la temelia triumfului său. Atmosfera de înțelegere care a domnit în orașul celei de a XVI-a Olimpiade, dorința de cunoaștere a semenilor din țări îndepărtate, a fost prilejul legării de trainice prietenii care vor viețui cu mult peste cele 16 zile ale intrărilor.

Un fapt comun poate în avalanșa evenimentelor olimpice ni s-a părut demn de a fi remarcat. Luase sfîrșit acea fascinantă ștafetă masculină de 4 x 100 m. Echipa Statelor Unite, învingătoare intrărilor, stabilea un nou record mondial. Echipa U.R.S.S., clasată pe locul II, realizase un nou record al Europei. În momentul cînd cursa s-a încheiat sportivii sovietici au fost primiți care s-au grăbit să-i felicite pe atleții americani pentru succes, pentru victorie. Cei 8 atleți au părăsit brațul stadiului în fulgerările de o clipă ale „blitz-urilor” aparatelor de fotografiat, care imortalizau una dintre cele mai simbolice imagini ale Olimpiadelor.

Și sub aspect tehnic Olimpiada de la Melbourne a strălucit. Deși numărul recordurilor mondiale intrărilor cu acest prilej este inferior

(Continuare în pag. a 8-a)

TELEGRAMS

MANOLE BODNARȘ
Heidelberg—Melbourne

În numele activului mișcării sportive din patria noastră transmitem conducerei delegației noastre și dumneavoastră personal cele mai călduroase felicitări pentru frumoasele rezultate obținute la Jocurile Olimpice de la Melbourne. Sîntem mindri de sportivii noștri și de tehnicienii care i-au pregătit.

ION VAIDA
vicepreședinte al G.C.F.S./G.M.

DELEGAȚIEI SPORTIVILOR
ROMINI

Heidelberg—Melbourne

La încheierea celei de a XVI-a ediții a Jocurilor Olimpice de vară vă felicităm călduros pentru rezultatele valoroase obținute la aceste Jocuri, pentru felul cum ați reprezentat la Olimpiadă culorile Republicii Populare Romîne.

COMITETUL OLIMPIC
ROMIN

5 MEDALII DE AUR PENTRU LUTĂTORII SOVIETICI

FR. HORVATH A CÎȘTIGAT
MEDALIA DE BRONZ

Finalele turneului de lupte clasice au atras un foarte mare număr de spectatori, care au putut asista la intrăceri foarte strînse. Un strălucit succes au obținut luptătorii sovietici, care au cîștigat cinci din cele 8 titluri de campioni.

Reprezentantul nostru la categoria cocoș, Fr. Horvath, a pierdut o mare ocazie de a deveni campion olimpic. După ce l-a învins categoric la puncte pe Kämmerer (Germ.) — obținînd astfel a patra victorie consecutivă — Horvath a pierdut meciul decisiv cu Vesterby (Suedia) la mare luptă. Decizia în acest meci l-a revenit cu 2-1 luptătorului suedez, ceea ce înseamnă că înfrîngerea s-a desfășurat sub semnul egalității. După cum ne transmite Radu Urziceanu, reprezentantul nostru a făcut însă greșeala tactică de a nu ataca în primele șase minute și acest lucru a cîntărit greu la acordarea deciziei. Înfrîngerea în fața lui Vesterby l-a costat pe Horvath unul din primele două locuri, el fiind recompensat cu medalia de bronz. În celălalt meci, Virupaev — învinsul lui Horvath din primul tur — a învins prin tuș pe Vesterby, cîștigînd astfel titlul olimpic.

Pare curios faptul că învinsul lui Horvath a ocupat primul loc, însă acest lucru este explicabil, astfel de cazuri fiind prevăzute în regulamentul acestui sport. Lucrurile se prezintă astfel: în finală rămîn trei luptători, care se întîlnesc între ei. Punctele rele acumulate de aceștia în întîlnirile susținute în timpul turneului cu alți luptători se anulează, urmînd să fie luate în considerație doar rezultatele obținute de ei în finală. În cazul de față, Horvath l-a învins pe Virupaev la puncte (1-3) și a fost învins tot la puncte de Vesterby (3-1). În ultimul meci Virupaev l-a întrecut

(Continuare în pag. 4-a)

La numărul medaliilor cucerite de reprezentanții noștri s-a adăugat încă una de bronz. Iată-le pe componentele echipei olimpice, „eroinele” zilei de ieri din West Stadium (de la stînga la dreapta): Elena Leușteanu, Georgeta Hurmuzache, Sonia Inovana, Emilia Vătășoiu, Elena Mărgărit, Elena Săcălici și Ulta Schlandt.

Medalia olimpică de bronz pentru echipa de gimnastică a R.P. Romîne

Tot „Gimnastică” scria pe programul sălii de vest din Melbourne și în ziua de vineri. Dar pentru spectatorul care a venit zile de-a rîndul în această sală, programul de vineri l-a prezentat totuși ceva nou: ansamblul cu aparate portative. Și dacă în zilele trecute, plecînd spre casă, spectatorul ducea cu el ceva din dinamismul exercițiilor la aparate, de data aceasta a plecat pîștrînd în minte imaginea unor veritabile și grațioase balerine.

„Pe covor sînt chemate de cratice concursului reprezentanțele Romîniei. Șase fete supte, îmbrăcate în costume bleu cu minci lungi și largi, cu un decolteu rotund în jurul gîtului și în mînă cu corzi albe îmbrăcate cu crizanteme roz, se așază la locul de concurs. În sală, rumoare. Echipa noastră trebuia să-și mențină locul III în clasamentul general și totuși aparatul ales sînt corzile, renumite pentru greutatea minuirii lor și în plus, destul de greu de apreciat la arbitraj (deoarece puține ansambluri au preferat acest aparat în ultimele concursuri internaționale). Dar fetele zîmbeau. Cîteva acorduri și sublima melodie a lui George Enescu, „Rapsodia romînă”, cunoscută de mulți din cei prezenți, a liniștit ca prin farmec sala. Un spectacol ca de basm cu zîne, flori și dans se desfășoară în fața spectatoilor. Dar cele 4 minute au trecut prea repede, aplauzele insistente nu puteau readuce „personajele de basm” pe scenă, lumea s-a trezit la realitate: era la concurs și nicidecum la teatru. Și totuși, la Melbourne „basmul” a continuat. Succesul gimnastelor noastre a fost alt de mare, înțelegătorul nu s-au liniștit pînă ce, în mod cu totul excepțional organizatorilor nu au aprobat repetarea exercițiului cerută de însuși ducele de Edinburg prezent în sală. Pentru

tradiționalismul australienilor, a-țesă... derogare vorbește mai bine de orice.

În ciuda acestui urias succes înfrîngerea arbitrajului s-a dovedit mai puțin entuziasmi și a punctat mult mai slab decît merita concurențele noastre — ceea ce le-a atras o promptă „răspalță” din partea publicului care, după ce a aplaudat cu pasiune, a fluierat îndelung...

În legătură cu calitatea evoluției ansamblului nostru de gimnastică și cu felul în care a fost ea punctată de arbitri, președinta comisiei tehnice feminine din Federația Internațională de gimnastică, Villancher, a declarat următoarele:

„Romîncele au fost cele mai bune. Regret că nu au fost distinsse cu primul loc, deoarece arbitrajul a viciat rezultatul”.

Nota acordată a clasat echipa noastră de-abia pe locul V. În clasamentul general însă (și de fapt acesta era principalul) locul III și implicit medalia de bronz erau asigurate. Pentru a doua oară în decurs de două zile, în vîștile sălii din Melbourne, sportive cu ecusonul Romîniei au urcat podiul celor mai buni. Este, fără îndoială, un succes la care, să fim sinceri, nu ne-am așteptat. La peste 20.000 de km. de țară numele Romîniei se face din ce în ce mai cunoscut, gimnastele noastre merită laolaltă o strîcere și caldă felicitare.

Iată și rezultatele finale: aparate portative: 1. R. P. UNGARA 75,20 p. — campioană olimpică; 2. Săe-

(Continuare în pag. a 8-a)

IMAGINI

Cei trei halterofili medaliați la categoria semijlocie: campionul olimpic Fedor Bogdanovski (U.R.S.S.) în mijloc, Peter George (S.U.A.) în stînga și italianul Pignati — în dreapta.

Prima imagine care ne-a sosit de la turneul de box (mijloc): o fază din meciul care l-a opus pe reprezentantul nostru Constantin Dumitrescu redutabilului pugilist birman Terrence Oung. Istoria acestui meci este cunoscută. Făcînd din plin proba calităților sale unanim recunoscute — viteză, precizie, reflexe excepționale — Dumitrescu l-a întrecut confortabil la puncte pe birman, deschizîndu-și astfel drumul spre tururile următoare ale competiției. În clișeu: eschivoind directă de stînga expediată de Oung, Dumitrescu nu scapă

DE LA J. O.

prilejul de a „răspunde” cu un uперcut de stînga, acuzat vizibil de adversar.

Strelțov, centrul atacant al echipei Uniunii Sovietice, este unul dintre tinerii jucători de mare talent care s-au impus pe plan mondial în anii din urmă. Dotat cu o putere de pătrundere pufină obișnuită și un sît necruțător, Strelțov a făcut clipe grele tuturor redutabilelor apărări împotriva cărora a jucat.

Iată-l în fotografia noastră urmînd impetuos o minge pe care portarul echipei Germaniei o reține în ultimul moment. Fază din meciul U.R.S.S.—Germania, disputat în cadrul turneului olimpic.

